

Til § 8 og § 9

§ 8 om deltagerbetaling erstatter § 8, stk. 1, i den nuværende lov om åben uddannelse. Deltagerne forudsættes selv at betale de nødvendige undervisningsmidler, eller betaling herfor kan medregnes fuldt ud i deltagerbetalingen.

Spørgsmålet om, hvor mange eksamensforsøg der er inkluderet i deltagerbetalingen, har givet anledning til en del problemer i praksis. Uddannelsesreglerne giver som hovedregel deltagerne mulighed for at deltage 2 gange i samme eksamen med mulighed for 3. gangsdispensation. Det har været et spørgsmål, om dette var en absolut regel for, hvor mange gange man som studerende kunne indstille sig til samme prøve, eller en regel, der også normerede, hvad den oprindelige deltagerbetaling omfatter. Med den foreslåede præcisering i § 8, 2. pkt., omfatter den oprindelige deltagerbetaling alle de mulige eksamensforsøg, medmindre uddannelsesinstitutionen i betalingsvilkårene udtrykkeligt har fastsat, at der betales for et lavere antal eksamensforsøg. Deltagerbetalingen kan naturligvis ikke omfatte et lavere antal end et faktisk eksamensforsøg, dvs. ordinær eksamen og eventuel sygeeksamen. Reglen vil ikke kunne føre til urimelige resultater, da et lavere antal eksamensforsøg bør afspejle sig i en lavere pris. Nævnet vil desuden efter lovforslagets § 12, stk. 1, kunne gribe ind, hvis uddannelsesinstitutionerne ikke udtrykkeligt har oplyst deltagerne om antallet af eksamensforsøg.

Spørgsmålet skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 9 om betaling som selvstuderende. Selvstuderende betaler for et eksamensforsøg inkl. eventuel sygeeksamen. Hvor deltagerbetalingen kun har omfattet et eksamensforsøg, har deltageren, der ikke består, haft valget mellem at gå op som selvstuderende eller at melde sig til et nyt undervisningsforløb med et eksamensforsøg. I de fleste tilfælde ville det være oplagt for deltageren at indstille sig som selvstuderende, men fordi man som selvstuderende betaler de fulde omkostninger ved eksamen, medens deltagelsen i et samlet undervisningsforløb delvis dækkes af statstilskud, har det i praksis for den enkelte deltager været billigere at tilmelde sig et nyt undervisningsforløb. Dette er derimod fra en samfundsøkonomisk synsvinkel i de fleste tilfælde et værdispild. Derfor er der i forslaget til § 9 en hjemmel for undervisnings- og forskningsministeren til at fastsætte regler for uddannelsesinstitutionernes beregning af udgifterne ved deltagelse som selvstuderende.

Til § 10

Bestemmelsens formål er tosidet, dels skal den sikre, at deltagerne får en beskyttelse, der svarer til, hvad der gælder i anden forbrugerlovgivning, dels skal den beskytte markedet mod illoyal konkurrence gennem utilsigtet offentlig finansiering. Beskyttelsen efter stk. 3 omfatter alene et allerede eksisterende privat udbud. Private initiativtagere, der går ind på et marked, hvor der allerede findes en tilsvarende uddannelsesaktivitet finansieret helt eller delvist med offentlige midler, må tåle denne konkurrence. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Henvisningerne til »principperne for god markedsføringskik«, »urimelige aftalevilkår« og »ubillig priskonkurrence« er retlige standarder, som vil blive udfyldt af nævnets praksis og den praksis, der gælder for anden forbruger-, markedsførings- og konkurrenceregulering.

Til § 11

Nævnet foreslås sammensat med en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne blive udnævnt som dommer, en repræsentant for Forbrugerrådet, en repræsentant for uddannelsesinstitutionerne under Undervisnings- og Forskningsministeriet og en repræsentant for de private kursusudbydere udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening. I tilfælde af stemmelighed vil formandens stemme være afgørende. Undervisnings- og Forskningsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet eller afholder udgifterne til sekretariatsbistand i andet regi.

Til § 12

Sager kan rejses over for nævnet af undervisnings- og forskningsministeren eller af private, det være sig deltagere i åben uddannelse eller private kursusudbydere. Uddannelsesinstitutionerne må rette henvendelse til ministeriet, hvis de ønsker en sag rejst over for nævnet.

I sager om dårlig markedsføring eller ubillige aftalevilkår kan nævnet dels påtale forholdet over for uddannelsesinstitutionen, dels give pålæg om ændringer i den fremtidige markedsføring eller i de fremtidige aftalevilkår. I konkrete klagesager kan nævnet også gå ind og tilsidesætte et aftalevilkår, ligesom nævnet kan tage stilling til vedtagelsesspørgsmål.

I sager om ubillig priskonkurrence kan nævnet give pålæg om ændret prisberegning eller ændret regnskabsføring. Herved kan nævnet sikre, at udbud af uddannelse som indtægtsdækket virksomhed fak-